Число 19.

Різдвяний

САМОХОТНИК

7. січня 1917. року

* * *

Мороз тріскучий, люта хуртовина,
Вибігли дітки маленькі із хати,
Хоч на пів босі, щоби подивить ся,
Чи там на небі зірки не видати.
У тужним зором шлють ся діти в небо:
„Зіронько, зірко ясна, покажи ся,
Нам тебе дуже, а дуже так треба,
Скажем матусі: Христос вже родив ся!"
Ми тії! діти! із тугою в небо
Зовемо: „Зірко мира покажи ся,
Нам тебе дуже аж дуже так треба,
Довше за довго війна люта длить ся.
Рік третій пісню, чудовий гимн мира,
Й благоволення заглушують гармати,
Гимн, що лунав в нас від Володимира,

за гармат громом, мина наші хати,
Ми її діти! Зіроньки шукаєм,
Вона ж далеко в безвісти, темряві,
Тільки надія шлях до неї знає,
Не вмить засяє вона ще наяві,
Не вмить — та геть від нас буде зне,
Хоч тільки в снах нам сяя ясна вже зорі, [віра,
Як труд і праця і в народ наш віра
Сягти буде на нашім прапорі.

Семен Сміх.

Дещо з неба.

В останньому місяці старого року були вісти з неба щораз скупійші а на решті зовсім не доходили. Причина сего та, що кількох св. захорувало на страшну хоробу „мечальманію", яку занесли до неба перші убиті Румуни та один українськиий артист-архітект, що тілом справді ще снує ся по світі але душею давно перестав ся.

1917

Захорували між иньшими: св. Тифон сотник св. легіонів св. Ігнатій і св. Ганна, що пристала до св. самохотників та ще кілька. Цілий район неба обставлений кордоном архангелів-вартових, які нікого не пускають до раю. Тому радить ся тепер не вмирати — аж до 1. мая 1917 р., бо до того часу зарядив др. Паливід кварантану неба. Тілько в останнім часі дістали ми вістку громовим телеграфом, що в небі відбули ся наради в справі архангельських одностроїв, яких ще не усталено. [Здаєть ся ходити муть без штанів] Один померший четар У.С.С. вставив ся на тій нараді за стрілецтвом, що блудить світом без опіки і тому настановили св. Йосафата опікуном У.С. Війська [Сей святий привидів ся ~~як~~ вже в лунатичному сні козакові Нитці на Сильвестра.] Радуй ся стрілецтво!

Також довідав ся я, що 1. січня вернув із землї св. Миколай, що віз любистки для руських дітей. Зі своєї подорожі привіз він відстрашаючий звіт; именно не міг він віднайти ні одного Ру-сина, бо всїх вивішали. Знайшов тільки українські дїти, що подібні до руських тіль-ки замість пісні до св. Миколая співали во-ни: „Ой там на горбочку...“ Був також між Січовими Стрільцями які завдяки тому так добре забавили ся, що Енко тов. Бринчишин розбив собі руку — тов. Юра чоло, а Толоцький „тото а Хвіст“ пішов до шпиталю, бо впав на голову. Довідую ся також, що в ночі на 1. січня 1917 р. дав заряд неба Новому Рокови „Offener Befehl“ та вислав його на землю. Рукзак напакував він новими шрапнелями, гранатами, підобологни-ми лодками, хлїбовими та цукрови-ми картами, а в бротзаку на са-мім споді сховав собі на „всякий случай“ кілька порошків на мир.

Рівночасно повідомляно всїх жертв

енергічних людий, що з новим роком пе-
рестають бути небесними фонисувками; Го-
ловна причина се ланцюхові гроші, а-
кими платять мене в ньй п ако на
заплї немають вольору. Нагомість не
реському ся да шарства могучого Ца-
тани Люцифера Тимка I. — се є
до пекла — і звідтам буду уотц
сувати до „Самохітника", який
також зачинає грімати з ганними
силами. Експ. през. мініст. барон
Довгороженко прийняв мене нині на ав-
дієнції і приобіцяв пособлагти мене вся-
кими інформаціями, грішми, — а в не-
гробі і пропавшими душами. [Плати-
ме російськими рублями]. Взявши за-
лєт у мін. скарбу др. Униденавського
лишов я з підділкою Довгохвостим
на чарку некольної анам, а опісля на
лорнівський баль. Про що я там довідав ся
опишу в слідуючих числах „Самохітника".
Кланяю ся на самі роги Санек Пере-
верпень — дідьче вушко. —

rten's, warten's noch bischen!!
bin Ritter von!!
tor-Fahrer!!
, Kriegsfotograf!!
, Ukrainer-Schütze!!
, Griechisch-Orientalisch!!
will noch ins Himmel
hren!!!...
No, no! Für Griechisch-orientalisch, dorthin ist
n Platz!!!..."

(Bykar.)

Критика національної політики на стрілецькій Січі.

... Говорив щось дві години, аж розгорячив ся,
А тут образ із Ікуком, на його звалив ся.
За критику політики Костя і Васілька,
Від Ікука маленького, дістав гузів кілька.

Гаврило Кущ „мислить“.

Рік новий приніс новину, щоєї ми й не ждали: на мирову нашу ноту вороги нам відказали.

Бо гадають, що насильно нас примусять тим до здачі — не діждуться, сил не стане — як стрільцям не стало „гачі“.

Як на весні леди пустять, „будем гнати як собаку, — буде знати вражий Румун, хто кроїти вміє — плечі!“

Тай у Січ преславну рік сей нам приніс важну новину — не один пішов у гору, не один з гори в долину.

Бо хто чув щоб так раптовно обнизили ся титулі — нині сотники а вчора отаманами ще були.

І в паційтного журища, бо спро-
вадив наречену, треба мати час-
кохати і придбати гусь нечесну.

Зажурив ся дехто з старших
зажурив ~~хто~~ аж тріє та інакші
зажурилась бідна черть; ій в отч-
ну віє.

Віє, бо зима не мати-із срібн-
ами не жартує — а вони лише
в блюзнині — бо штанів зовсім
бракує.

Тай плачів дасньбі зимових;
не трясіть ся славні внуки по ма-
ганськи впережіть ся, місяцем на-
гріїте руки.

І не плачте не зітайте, підни-
райте рідні стіни — памятайте:
ваше горе їде на жертву України.

— ◇ —

Ідна питання. На численні
домагання звертаємо ся до акц. спілки „Діл-
Цел-Бор," [illegible] з запитом, коли
вони отворять уже опак шушко запо,

відану від кількох місяців фабрику мила і пасти та пральню; Її числен-ні домагання показують, що фабрика малаби успіх. Гей-же до діла панове:

У кінці Боєва Управа воює. Як доносить „Службовий Листок" ч. 606 в статті: Штабова Сотня" Боєва Управа виповіла посольский парл. репрезентації війну. /Навіть заходи жіноч. комітету, щоби помирити обі сторони були даремні.

Між побратимами. Тов. Плюс позичив" у тов. К. Місняка кусень копісняка.

На маргінесі „Усусу". Не дивуємо ся, що молоденький кулінарний орган не-талєнтних інтелєґентів аж таке наївністю, тільки запитуємо як смів автор новинки: „Узнову шкан-дал" оклеветувати нашу адміністрацію і її касієра. В адміністрації нічо з-не пропало, бо нічо не було, а чесний касієр і досі урядує.

Позір дівчата!! Пристійний стрілець в цьвікері, що грає в шахи і т. д... шукає пари. Не гладить на якість тільки на скількість. Зголошувати під „Шитаний в коші".

(Редакція: Чотничи без одного в Коші [illegible])